

[Frits Clausen.]

ligt Brev fra den højtærede Statsminister, hvori han bad mig om endelig at bidrage til, at den Grundlov, der dengang syntes ham saa fuldstændig ubrugelig, blev ændret. Jeg haaber, at jeg faar disse Partiers Tak — selv om det kun bliver stiltiende — for, at jeg var medvirkende til at forhindre, at den Grundlov, der nu er eet og alt igen, ikke blev ændret, idet jeg paaberaaber mig, at den Stilling, mit Partis Vælgere indtog ved Folkeafstemningen, ikke uvæsentligt har bidraget til, at vi beholdt den nugældende, atter saa højt priste Grundlov.

Vi Grundlovsbevarere burde derfor have været nævnt som de første, vi burde have været fremhævet som de mest indsigtfulde og fremsynede, hvor der er Tale om Partier, der vil fremme et nationalt Samarbejde paa den nuværende Grundlovs Grund. Vi blev dog ikke indbudt til at være med i det nationale Samarbejde, der nu er etableret, selv om vi siden 1930 har krævet et nationalt Samarbejde lagt til Grund for alle politiske Bestræbelser. Vi beklager os ikke over, at vi ikke fik Indbydelsen, da vi havde afslaaet den alligevel af Hensyn til det dog lidt for brogede Selskab af politiske Meninger og politiske Fortider, vi derved var kommet med i.

Der staar saa videre i Opraabet, at Partierne lægger alle Parti-Uoverensstemmelser til Side og samles til Sikring af den Uafhængighed og Integritet, som er tilsagt vort Land, og som er Folkets fornemste Ønske.

Jeg ved ikke, om det, efter hvad vi hørte af det ærede „tingvalgte“ Medlem Hr. Oluf Pedersen, ikke havde været klogere, om man havde skrevet, at man nu vilde henlægge Parti-Uoverensstemmelserne til dette høje Tings indre Gemakker i Stedet for, som man jo ellers har plejet, at drøfte dem her i denne Sal.

Jeg var, da jeg læste denne Erklæring første Gang, noget i Vildrede med, hvad man mente med „den Uafhængighed og Integritet, som er tilsagt vort Land“. Selve Udtrykket mindede mig om et Tilsagn, som var givet det danske Folk den 9. April, et Tilsagn, som jeg personlig var meget glad for, fordi jeg absolut stoler paa de Kræfter, som dette Tilsagn er givet fra, og har stolet paa dem gennem mange Aar — det har givet mig en vis Sikkerhed i Politik. Men de Partier, der nu paaberaaber sig dette Tilsagn, har ikke gjort andet end drage disse Tilsagn i Tvivl paa ganske utilbørlig og uanstændig Maade indtil Dato.

(Stemmer: Vrøvl!). Sagde De Vrøvl? (Formanden ringer). Nu synes disse Partier, og ganske særlig deres Ordførere, pludselig at være kommet paa andre Tanker, og det kan jeg kun hilse med Glæde. Men jeg kan ikke undertrykke en lille Tvivl om, at det nu ogsaa er ærligt ment, og at det ikke kun er et overfladisk og flygtigt Udtryk for en formaalstjenlig Handling, der maaske er begrundet i en saa lav Handlemaade og Tankegang, som udtrykkes i det tyske Ordsprog: Aus Not bin ich so fromm! Jeg beder om Undskyldning for, at jeg bruger tyske Ordsprog i dette høje Ting, det har jeg aldrig gjort før, men jeg har af saa mange af de nationale Ordførere gennem de Maaneder, jeg har været her, hørt saa mange tyske Ordsprog anvendt, at det unægtelig har smittet lidt, og jeg tænker, at i Fremtiden vil det være absolut fin Tone at bruge saadanne Udtryk.

Hvad den omtalte Erklæring videre angaar, fortsætter den jo med en kort Udredning af et Program, som — oh, store Under — bebuder, at man nu paa Rigsdagen og igennem Regeringen „vil virke for Løsningen af de Opgaver, som Tiden fører frem“.

Foruden at man vil skabe Sikkerhed for sunde økonomiske Forhold i Statsøkonomien — desværre staar der ikke ogsaa noget om Erhvervslivet, Landbrug, Handel o. s. v. —, vil man

„skride til saadanne Foranstaltninger, som kan bidrage til Formindskelse af Understøttelsestrangen“
— hvilket herligt Udtryk —

„ved at den arbejdsdygtige Befolkning føres over til Udførelse af Arbejde, der kan tjene til Sikring baade for de arbejdsløse“

— det vil sige, de skal stadig betale Skat til Understøttelser —

„og til Samfundet“.

Hvad betyder alle disse Ord? Vil man stadig opretholde Arbejdsløsheden, eller vil man nedsætte nye Kommissioner? Saa vidt jeg husker, er der nedsat 5 allerede, der overhovedet ikke har udført det allermindste. Kan man stadig ikke finde frem til en Form nu, efter at man har faaet en national Samling, saaledes at man kan gøre noget effektivt mod Arbejdsløsheden? Det lyder lidt som en indholdsløs Frase, naar man lige efter denne Mundfuld gentager, at det i øvrigt vil være Formaalet at bringe Dagens Opgaver til hurtig Løsning.

Men i denne Forbindelse kommer der